

הלכות הדרף היומי

מסנת בבא בתרא

תוכן

- א. אם אמר לו בית המרחץ וכל תשמישיו אני מוכר לך כולן מכורין ... בית הבד וכל תשמישיו אני מוכר לך הויא הנהו חנואתא אבראי דהוו שטחו בהו שומשמי ... חזינן אי א"ל בית הבד וכל תשמישיו ואלין מצרנהא קני ואי לא לא קני.....1
- ב. המוכר את העיר מכר בתים בורות שיחין ומערות מרחצאות ושובכות בית הבדין ובית השלחין אבל לא את המטלטלין ובזמן שאמר לו היא וכל מה שבתוכה אפילו היו בה בהמה ועבדים הרי כולן מכורין.....2
- ג. את הסנטר.....3
- ד. אבל לא שייריה ולא בנותיה ... ולא ביברין של חיה ושל עופות ושל ... הא דנגיח קאיהי לגו ... ולא את חורשין המוקצין ... הימנת.....3
- ה. המוכר את השדה מכר את האבנים שהם לצרכה ... ואת בתולת השקמה אבל לא מכר לא את האבנים שאינן לצרכה ... ולא את סדן השקמה.....4

דף סח.

א. אם אמר לו בית המרחץ וכל תשמישיו אני מוכר לך כולן מכורין ... בית הבד וכל תשמישיו אני מוכר לך הויא הנהו חנואתא אבראי דהוו שטחו בהו שומשמי ... חזינן אי א"ל בית הבד וכל תשמישיו ואלין מצרנהא קני ואי לא לא קני

מה שהתבאר לעיל דף סז: במוכר בית הבד שאפילו אמר הוא וכל מה שבתוכו מכור לך שי"א¹ שבין כך ובין כך לא מכר את הכובשים שמכבשין בהן הזיתים, ולא את הגלגל, ולא את הקורה, ולא את השקים, ולא את המרצפים, אולם אם אמר לו בית² הבד וכל תשמישיו אני מוכר לך לכו"ע כולם מכורים, ואם היו חוץ לבית הבד הנויות ששוטחין בהם זיתים או

¹ דעת המחבר כדעת הרמב"ם

² שו"ע ונו"כ רסו ב ג

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLII7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסנת בבא בתרא

שומשמיין, ומוכרין בהם ג"כ שארי דברים שאין להם שייכות כלל לבית הברד כמו לחם ויין וכה"ג אינם נמכרין במה שאמר כל תשמישיו דאינם מיוחדים לתשמישי הברד, ואם מצר לו מצרים החיצונים שלהן קנה הכל, ואם לא לא קנה אלא מה שבתוכה.

וכן מה שהתבאר שם במוכר את המרחץ שאפילו אמר היא וכל מה שבתוכה לא מכר את הבריכות המספקות לו מים בין בימות החמה³ בין בימות הגשמים, ולא את בית אוצר העצים, אולם אם אמר לו מרחץ וכל תשמישו אני מוכר לך הרי כולם מכורים, דכל תשמישו אפילו תשמיש כל דהו משמע אפילו הן חוצה לו, ויש אומרים דוקא כשהן בתוך המצרים וכתב לו אילין מצרנהא.

ב. המוכר את העיר מכר בתים בורות שיחין ומערות מרחצאות ושובכות בית הבדין ובית השלחין אבל לא את המטלטלין ובזמן שאמר לו היא וכל מה שבתוכה אפילו היו בה בהמה ועבדים הרי כולן מכורים

המוכר את⁴ העיר מכר בתים, וחצירות, בורות שיחין ומערות, מרחצאות, שובכות, בית הבדים ובית השלחין⁵ שבה, ואת הסמוכין לה, ואת החורשין⁶ המוקפין לה, וגם השדות הידועים שהם שייכים להעיר, ואת הביברין של חיה ועופות ודגים שביניהם כנגדה אף על פי שרחוקים ממנה, אבל לא מכר המטלטלין שבתוכה⁷. ואפי' תנורים וכירים המטלטלין.

³ דיש בהן מעט מים והיא דיהיו אז בטלים אנב המרחץ, קמ"ל דלא. במ"ע שם יז

⁴ שו"ע ונו"כ שם ד

⁵ כולל שדה בית הבעל וגם גינות דשניהן נקראין כן, שדות על שם שצריכים מים הרבה וכתוב [איוב ה' י'] שולח מים על פני חוצות. גינות על שם שנאמר [שיר השירים ד' י"ג] שלחך פרדס רמונים, שמשלחין פירות בכל שנה, כן כתב המגיד משנה [פכ"ח] [פכ"ו] דמכירה [ה"א]. ולכאורה היה נראה דאינו בכלל שדות, מדכתבו הרמב"ם [שם] והטור [סעיף ו'] והמתבר כאן אחר זה, שדות הידועות לה, וצ"ל דשדות בית הבעל יש להן שם בפני עצמן, ושדות שבסמוך איירי משאר שדות. סמ"ע שם יט

⁶ פירוש, יערים שסביבות העיר. סמ"ע שם כ

⁷ ואיתא פלוגתא במשנה פ' המוכר את הבית אי מכר את הסנטר ועיין בש"ס מאי סנטר ופסק הרי"ף דליתא לדרשב"ג וכ"פ הרמב"ם וברטנורא בפ"י המשנה. ש"ך שם א. רמב"ם בפ"י וכ' דסנטר הוא שומר העיר דלישנא

תרומות והנצחות | בנק הדואר | ח"ן 22887389 | וובטלי' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLII7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסנת בבא בתרא

ואם אמר לו היא וכל מה שבתוכה אני מוכר לך הרי כולם מכורים, ואפילו בהמה ועבדים ושאר כל המטלטלים שבה⁸.

בין כך ובין כך לא מכר את התכשיטין ולא חתיכת בקעה הגדולה הסמוכה לעיר אלא שמופלגת ממנה קצת שיש הפסק צונמא כלומר סלעים קשים בנתיים⁹. שאינם שייכים לה כלל, ולא את בנותיה כלומר הכפרים הסמוכים, ולא את החורשין המוקצים ממנה והם הרחוקים ממנה, ולא את החלק שיש לה בים ולא את החלק שיש לה ביבשה, ולא את ביברי חיה ועופות ודגים שאין פניהם כנגדה.

ג. את הסנטר

המוכר את העיר לא מכר את שומרי העיר¹⁰.

דף סח:

ד. אבל לא שייריה ולא בנותיה ... ולא ביברין של חיה ושל עופות ושל ... הא דנגיח קאיהי לגו ... ולא את חורשין המוקצין ... הימנה

מה שהתבאר לעיל שהמוכר את¹¹ העיר אם אמר לו היא וכל מה שבתוכה אני מוכר לך הרי כולם מכורים, ואפילו בהמה ועבדים ושאר כל המטלטלים שבה¹².

דקאמר באני נדחק שם בנמי' מאד לומר איפוך דברי ר' יהודה והא כדאי' וס"ל כרשב"ג בחדא ופליג בחדא ועוד דסוגיא בכ"מ דסנטר גברא כמ"ש בגטין פ' ב' לשם סנטר כו' ובתוספתא וירושלמי פ"ה דב"מ עכו"ם שנעשה סנטר ובב"ר ושאר מקומות. ביאור הגר"א שם ו

⁸ סמ"ע שם כא. דנהי דלחצר אינן בטילין מיהו לעיר לגודל כמותה בטילין אצלה ונכללין בה כשאמר מה שבתוכה דכן דרך לפעמים למכור עמה כל המטלטלין. ערוה"ש שם ד

⁹ ומשו"ה אינה נמכרת עם העיר, אף שבקעה הגדולה הסמוכה לעיר נמכרת עמה, זו שהופסקה בצונמא ממנה לא נחשב מן העיר. סמ"ע שם כב

¹⁰ ערוה"ש שם ד

¹¹ שו"ע ונו"כ שם ד

¹² סמ"ע שם כא

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסנת בבא בתרא

אולם בין כך ובין כך לא מכר את התכשיטין ולא חתיכת בקעה הגדולה הסמוכה לעיר אלא שמופלגת ממנה קצת שיש הפסק צונמא בנתיים¹³. שאינם שייכים לה כלל, ולא את בנותיה כלומר הכפרים הסמוכים, ולא את החורשין המוקצים ממנה, ולא את החלק שיש לה בים ולא את החלק שיש לה ביבשה, ולא את ביברי היה ועופות ודגים שאין פניהם כנגדה.

ה. המוכר את השדה מכר את האבנים שהם לצרכה ... ואת בתולת השקמה אבל לא מכר לא את האבנים שאינן לצרכה ... ולא את סדן השקמה

המוכר את¹⁴ השדה מכר התבואה המחוברת לקרקע והאילנות הגדלים בה אפילו עומדים להקצר, חוץ מחרוב המורכב וסדן השקמה מפני שיש להם חשיבות בפני עצמם, וכן אם יש ערוגה קטנה של בשמים שיש לה שם בפני עצמה. ומיצר השדה והאילנות הגדלים על המיצר, ומ"מ מן הראוי שיפרש בפירוש שמוכר לו האילנות שבה¹⁵.

וכן מכר לו¹⁶ בסתם כל הדברים הצריכים לשדה, אף על פי שאינם מחוברים לקרקע¹⁷, כגון האבנים הסדורות ומוכנים לגדר, והאבנים שמונחים על העמרים והקנים החלקים המונחים תחת הגפנים כדי להעמידם, וכן מכר שומירה (בית דירה לשומר השדה) העשויה בטיט, אף על פי שאינה קבועה¹⁸.

אבל לא מכר את האבנים שאינם סדורות לגדר, ולא האבנים שאינם מונחים על העמרים, אף על פי שמוכנים לכך, ולא הקנים שבכרם שאינם מונחים

¹³ ומשו"ה אינה נמכרת עם העיר, אף שבקעה הגדולה הסמוכה לעיר נמכרת עמה, זו שהופסקה בצונמא ממנה לא נחשב מן העיר. סמ"ע שם כב

¹⁴ שו"ע ונו"כ שם ה

¹⁵ שו"ע ונו"כ רמז א אף על פי שקנה כל אלה אף על פי שלא פירש, נוי השטר הוא, ועי' סמ"ע שם.

¹⁶ שו"ע ונו"כ רמז ה

¹⁷ סמ"ע שם כו

¹⁸ דהיינו שעל גבה וכתליה מלופף בטיט, אבל אינה מחוברת לקרקע ממש

תרומות והנצחות | בנק הדואר | ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסנת בבא בתרא

תחת הגפנים, אף על פי שמוכנים לכך, וי"א¹⁹ שאם הונחו פעם אחת הרי אלו מכורים.

וכן לא מכר התבואה שכבר נעקרה מהקרקע, אף על פי שהם צריכים לשדה ליבשם שם. ואם אמר לו השדה וכל מה שבתוכה מכור, מכר גם שאר דברים הנמצאים בשדה²⁰, אבל לא מכר הדברים החשובים בפני עצמם. כגון ערוגה של בשמים, שיש לה שם בפני עצמה, ולא את השומירה בזמן שאינה עשויה בטיט, אף על פי שהיא קבועה בקרקע, ולא חרוב המורכב ולא סדן השקמה שהם דברים חשובים בפני עצמן.

לא מכר את הבור ולא את הגת ולא את השובך שבשדה, בין שהם שלמים ובין שהם חרבים. ואפילו אמר לו כל מה שבתוכה.

---

¹⁹ רמ"א שם ומשמע דקאי גם אאבנים שע"ג העמרים וגם על הקנים שתחת הגפנים
²⁰ היינו מה שהזכרו לעיל שאינם מכורים בסתם, אבל מה שלא הזכרו מחמת פשיטותם, כגון מעות ושאר מטלטלים, פשיטא שאינם כלולים אף כשאמר וכל מה שבתוכה, ומשמע שאפילו תבואה תלושה שאינה צריכים לקרקע כלל, ג"כ אינה בכלל זה,

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

